

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C-2-0

Kontor
EUK

8 . marts 2011

SVAR PÅ UDVALGSSPØRGSMÅL

Frihandelsaftale mellem EU og Indien

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 2 ad KOM (2007) 0638 vedrørende frihandelsaftale mellem EU og Indien.

Lene Espersen

KOM (2007) 0638

Forslag til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat

KOM (2007) 0638 – spørgsmål 2

Ministeren bedes kommentere brevet fra Fagligt Fælles Forbund og 3F til Europaudvalget (jf. KOM (2007) 0638 - bilag 1) og forholde sig til den i brevet beskrevne frygt for, at en frihandelsaftale mellem EU og Indien vil åbne for social dumping.

Svar:

I brevet af 11. januar 2011 udtrykker Fagligt Fælles Forbund (3F) og HK bekymring for, at EU som led i handelsforhandlinger aftaler kvoter for udstationering af arbejdskraft fra tredjelande i forbindelse med levering af tjenesteydelser. Det frygtedes, at aftalerne fører til social dumping, hvormed forstås åbning af det europæiske arbejdsmarked overfor tredjelandstatsborgere uden krav om overholdelse af nationale løn- og ansættelsesvilkår.

3F og HK's bekymringer styrkes ifølge brevet af, at EU parallelt med frihandelsforhandlingerne fører forhandlinger om det såkaldte "Single Permit direktiv", som undtager sæsonarbejdere og koncernansatte.

For så vidt angår forhandlingerne om en frihandelsaftale mellem EU og Indien gav medlemslandene i 2007 Kommissionen mandat til at forhandle en række bilaterale frihandelsaftaler blandt andet med Sydkorea og Indien. Mens frihandelsaftalen med Sydkorea er underskrevet og træder i kraft den 1. juli 2011, så pågår forhandlingerne om en frihandelsaftale med Indien fortsat. I forhold til forhandlingerne om midlertidig personbevægelse i forbindelse med levering af en tjenesteydelse (Mode 4), som der henvises til i brevet, så foreligger der endnu ikke et officielt tilbud til Indien fra EU.

Frihandelsaftalen med Indien om Mode 4 forhandles inden for rammerne af WTO's GATS aftale (General Agreement on Trade in Services). Mode 4 i GATS omhandler midlertidig personbevægelse i forbindelse med levering af en tjenesteydelse. Der er i GATS aftalen som i aftalen med Sydkorea tale om fem nærmere definerede kategorier af tjenesteydere, herunder visse koncernansatte, der alle skal besidde en relevant universitetsgrad. Det er forventningen, at dette også vil være tilfældet for aftalen med Indien.

Både GATS og aftalen med Sydkorea indeholder desuden en såkaldt "Labour Clause", som betyder, at der kan stilles krav om, at nationale løn- og ansættelsesvilkår overholdes af alle kategorier. Der er desuden under GATS og aftalen med Sydkorea mulighed for, at de enkelte lande kan anvende en arbejdsmarkedstest til at vurdere, om der er behov for tjenesteydere inden for de enkelte sektorer for kvalificeret arbejdskraft, som f.eks. it-konsulenter eller ingeniører.

Det er forventningen, at aftalen med Indien også vil indeholde en "Labour Clause". Det er desuden korrekt, at Indien som noget nyt ønsker at anvende kvoter frem for arbejdsmarkedstests i forhold til to af de fem kategorier af tjenesteydere, som kan opnå ophold i en kortere periode. For de resterende kategorier har Indien ikke stillet forslag om at ændre på muligheden for at anvende arbejdsmarkedstests. Det bemærkes i den forbindelse, at der i medfør af flere af udlændingelovens forskellige ordninger for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft ikke anvendes arbejdsmarkedstests, herunder greencardordningen, beløbsordningen og koncernordningen, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1, 3 og 4.

Regeringen vil tage endelig stilling til det nærmere indhold af frihandelsaftalen med Indien i forbindelse med de kommende forhandlinger om et egentligt aftaleudkast. Det kan dog allerede på nuværende tidspunkt oplyses, at det er regeringens klare holdning, at alle kategorier vil skulle leve op til nationale løn- og ansættelsesvilkår.

For så vidt angår referencen til forhandlingerne om EU's "Single Permit direktiv" kan det oplyses, at forslaget vedrører et direktiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for arbejdskraftindvandrere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat (KOM(2007)638), der blev fremsat den 23. oktober 2007. Forslaget er fortsat under forhandling, hvorfor det endelige indhold endnu ikke er fastlagt. Samlenotat om direktivforslaget er senest sendt til Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet den 2.-3. december 2010.

Forslaget er omfattet af forbeholdet for retlige og indre anliggender og vil derfor ikke blive bindende for Danmark.

Direktivforslagets artikel 12 indeholder bestemmelser vedrørende ligebehandling med nationale statsborgere på en række nærmere fastlagte områder, herunder i forhold til visse sociale rettigheder og løn- og ansættelsesvilkår.

Det er korrekt, at blandt andet sæsonarbejdere og virksomhedsinternt udstationerede er undtaget fra direktivforslagets anvendelsesområde.

Kommissionen fremsatte imidlertid den 13. juli 2010 forslag til direktiv til fastsættelse af betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde (KOM(2010)379) samt forslag om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede (KOM(2010)378). Begge disse direktivforslag indeholder ligeledes bestemmelser om ligebehandling med nationale statsborgere på en række nærmere fastlagte områder, herunder i forhold til visse sociale rettigheder og løn- og ansættelsesvilkår. Samlenotater vedrørende de to direktivforslag er senest sendt til Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet den 7.-8. oktober 2010.

Begge forslag er omfattet af forbeholdet for retlige og indre anliggende og vil derfor ikke blive bindende for Danmark.

Selvom Danmark på grund af forbeholdet ikke bliver bundet af de tre ovennævnte EU-direktiver, skal det understreges, at det er et sædvanligt og grundlæggende krav fra dansk side på dette område, at der fortsat skal kunne stilles krav om, at danske løn- og ansættelsesvilkår er opfyldt i overensstemmelse med de gældende udlænderretlige regler.